Я люблю, як буває осінню
пахне яблуками у хаті.
Он лежать вони, повні просині,
повні сонця, немов на святі;

крутобокі і вітром точені,
на весілля десь приурочені,
повисають на гільце зрубане
і самі бубонять, як бубони...

Звуться зорями і ранетами,
повні пахощів, соком гожі,
доспівали попід планетами,
і планети — на них же схожі.

Мились росами десь під тучею,
в землю падали в добрім літі,
і ставала земля пахучою,
ніби яблуко на орбіті...